

VI

Chín bích

Bói bài, gặp bích là xấu, 9 bích lại xấu kinh khủng. Lá 9 bích đứng là lá xấu nhất trong 32 lá, bên phải 9 bích nếu có những lá như già rô, đằm rô, bởi rô, 9 chuẩn, 8 chuẩn, ách bích, 10 bích, 8 bích ..thì khó tránh khỏi cái cảnh người thân thiệt mạng.

HỜI nay đặc phái viên có cặp mắt cũ vọ..kèm nhèm Nicôn đã nhìn lầm. Trên xe, ngoài 5 gã không lồ cân nặng trên một tạ thịt ra, còn có cả cô gái xinh đẹp. Nàng cũng nhảy xuống cùng lúc với bọn đàn ông. Nhìn cách chuyển dịch của nàng Văn Bình biết ngay nàng cũng là một tay khinh công có hạng.

Trong loáng mắt, cả bọn đã vây quanh Văn Bình. Chàng khệnh khạng dựa lưng vào cột đèn đường, chờ những diễn biến sắp xảy ra. Cô gái cầm đầu bọn nhân viên của Anton thuộc hạng không đẹp, song không xấu. Nghĩa là ở mức trung bình. Thế mà Nicôn tấm tắc khen đẹp. Nói cho đúng, mặt nàng không đẹp lắm, nhưng con gái ngày nay còn phải luyện tập thể dục thẩm mỹ bỏ hơi tai, hoặc tốn hàng va-li giấy bạc cho các ông chuyên nghề dọn vú, bơn móng, mỡ mũi, và cắt mỡ bụng thì may ra mới so sánh được với cô nàng.

Nếu Văn Bình là giám khảo, mà cô gái là thí

sinh sắc đẹp thì chàng sẽ phê một chữ. Chỉ một chữ ngẫu ngữ. Nhưng bao hàm nhiều nghĩa sôi động. Và có thể nổ đoang như tạc đạn. Chữ «tốt». Nàng rất tốt. Tốt đối với đàn ông, vì cặp giò của nàng khá dài, khá thon, eo nàng khá nhỏ, ngực nàng khá tròn, và đặc biệt là thịt nàng khá xăn chắc.

Nhưng Văn Bình không có thời giờ khen «tốt», cũng như chiêm ngưỡng những đường cong «tốt» của nàng thêm nữa, vì nàng đã cất giọng chanh chua :

— Ông Văn Bình muốn gây sự ?

Quàng nghiêng đầu :

— Nghe ông bạn Nicôn ca tụng là mấy ông nhân tình của cô thành thạo về môn thổi sơn nên..

Cô gái không cho phép chàng nói hết. Nàng bước lên, mắt quắc giậu dữ :

— Ai bảo với ông họ là nhân tình của tôi ? Tôi là trưởng toán, họ là toán viên, ông hiểu chưa ? Chẳng cần ví von dài giòng, chúng tôi là nhân viên Tinh báo Sở. Ông có lỗi ăn nói hồ đồ, tôi phải hỏi thăm sức khỏe của ông mới được.

No mắt ngon, giận mắt khôn, cô gái Tinh báo Sở đã xập bầy một cách ngu dai. Khích bác, hạ nhục là chiến thuật xưa như trái đất, và được dây làm bài học vỡ lòng trong mọi trường gián điệp,

vậy mà nhiều nhân viên đã bạc tóc trong nghề vẫn bị lôi vào xiếc như thường. Cô gái không ngần được sự tức tối vì Văn Bình đã ghép nàng với bọn đàn ông vai u thịt bắp chuyên đánh đấm, Văn Bình chọc tức thêm :

— Cô yếu như sên, 5 ông nhân tình của cô đã làm cô mệt lử cò bợ, còn hơi sức đâu nữa mà «hỏi thăm sức khỏe» của tôi...

Tên to con nhất trong bọn khuynh tay bước đến bên cô gái, quát oang oang :

— Hồn xược.

Tối kị trong các trận đấu «lấy thịt đè người» là sự rối loạn. Văn Bình biết bọn nhân viên của An tôn không phải là thảo khấu tầm thường. Anton chẳng lạ gì tài nghệ của chàng, sợ dĩ hấn sai đàn em nghênh chiến trước tiên vì nghĩ rằng thế tấn thối liên hoàn kiên cố của đám đông có tổ chức có thể khuynh loát một võ sư siêu-dẳng. Khi phải đương đầu với đám đông thì Văn Bình cũng như bất cứ nhà võ nào khác đều áp dụng chiến thuật cổ hữu chia-mà-trị, nghĩa là tìm nhược điểm của đối phương để giáng đòn phủ đầu, hoặc chọn tên điều khiển mà đánh ngã. Như rắn bị mất đầu, đám đông sẽ lúng túng và rối loạn. Phép đánh tĩa này là một trong các sở trường của Văn Bình nên chàng

có thể đối phó thắng lợi với hàng chục, hàng trăm đầu thú.

Tuy nhiên, chiến thuật đánh tĩa sẽ gặp khó khăn nếu đám đông đã được huấn luyện về chiến thuật chống đánh tĩa. Chiến thuật chống đánh tĩa này được Quốc tế Tinh báo Sở nghiên cứu công phu, và đặt thành một võ bộ tinh vi và lợi hại, gọi là Liên hoàn Thần Xà quyền. Bộ Liên hoàn vậy kín đối phương, quân thảo cho đối phương thấm mệt. Phấm mệt tất bị sơ hở, các yếu huyết trên thân thể trở nên trống trải. Và chỉ cần một đòn nhẹ là đối phương tiêu tùng sự nghiệp.

Kề ra, đám đông am tường Liên hoàn Thần Xà quyền này chỉ có thể làm chàng mệt mỏi, chứ không có hy vọng triệt hạ chàng như Anton hy vọng. Về phần Văn Bình chàng cũng muốn tốc thắng. Vì chàng muốn cho Anton một bài học.

Vả lại, chàng còn quá nhiều việc phải làm. Nào đến gặp hoàng tử Phakanvong. Nào đi tìm Mai Lăng. Nào hồ hện với Phù Dung. Cả chục năm nay, chàng xa nàng. Nàng không còn trẻ như thiếu phụ hai ba mươi nữa, song con mắt quan sát tinh tường của chàng cho thấy nàng còn khỏe «ou cá ngon gái 17 bề gãy sừng trâu». Trong những ngày bọt sóng ở Âu Độ, chàng đã mảy mò tìm kiếm

các cô gái bán-khoán cho thần linh, có đặc tài tantòrit-yôga (1) nghĩa là đặc tài làm tỉnh suốt ngày, suốt đêm, làm tỉnh từ tháng này qua tháng khác mà không hề thối mệt. Như nhà sư tập bùa hoa, có nhiều cô.léch-xông tem thư quý giá mà vẫn thấy ít vì trên thế giới đang còn nhiều bộ quý giá hơn nữa, chẳng là «tay chơi» điệu nghệ nên chẳng không thể không rung động trước một cô.léch-xông hấp dẫn bậc nhất, mệnh danh là tantòrit-yôga. Phụ nữ tanròrit-yôga có thể được so sánh với bộ bùa hoa hấp dẫn nhất, Nhưng nếu là bùa hoa thì chỉ được phép ngắm nghĩa, hoặc nhiều lắm là vuốt ve mà thôi...

Chàng được biết Phù Dung am tường tanròrit-yôga. Bí thuật này đã giúp nàng có sức mạnh yêu đương như các cô gái bán-khoán cho thần linh ở Ấn Độ,

Tuy vậy, chàng không có thời giờ mơ mộng nữa vì những đôn ác hiểm đầu tiên đã đua nhau vào tới. Trong loáng mắt, chàng đã ước lượng được tài nghệ của địch. Trong bọn, chỉ có 2 tên là đạt tới trình độ đánh đôn có gió. Số còn lại khá lợi hại song không làm chàng lo lắng mấy.

(1) — Về tantòrit yôga và cuộc phiêu lưu này của điệp viên Z-28, xin bạn đọc theo dõi trong «Hạt Vàng Ấn Độ», đã phát hành.

Cả bọn đã mất nhiều tháng để tập luyện thuần thực bộ quyền liên hoàn. Bằng chứng là chúng xuất chiêu đúng phép tắc, mỗi tên nhắm một bộ phận trên thân thể chàng mà đánh, và mỗi tên xử dụng một môn đôn khác nhau trong bộ thủ của Thiếu Lâm tự.

Thủ chỉ, hùng-chưởng, thối sơn, cương đao và phương dục là 5 môn đánh trong bộ thủ của Thiếu Lâm tự, chuyên dùng đầu ngón tay, đầu nắm tay, quả đấm tay, mép bàn tay và cùi tay. Tên thứ nhất, đối diện chàng, lật ngửa bàn tay, xĩa 4 ngón vào yết hầu Văn Bình theo thế «tứ chỉ dương hầu». Tên thứ nhì ra quân bằng cú đấm thẳng g «mãnh công độc chưởng» cực kỳ ác liệt. Nhưng vẫn chưa ác liệt bằng đôn «thối sơn hữu vực» của tên thứ ba, đứng xéo bên trái Văn Bình, đấm móc sương sườn chàng. Chính đôn ác liệt này đã quật ngã đặc phái viên Nicôn võ nghệ siêu quần của C.I.A.

Đồng thời, tên địch bên hữu chém xương quai xanh chàng bằng bàn tay nắm ngửa trong thế «cương đao trăm xà» và tên địch bên tả xấn lại, hất cùi trở trong thế «phương dục loan đài» khá hiểm ác.

Nếu tên to con nhất trong bọn không nổi xung

vội vàng vì lời lẽ khích bác của Văn Bình và đồng bạn không vội vàng bắt chước hẳn thì bài quyền Liên hoàn Thần Xà còn nguyên vẻ bén nhọn nguy hiểm, khiến Văn Bình phải đổ mồ hôi hột. Sự tức giận đã làm thế đánh của bọn nhân viên Tinh báo Sở chệnh mảng và rời rạc trong một phần mười giây đồng hồ. Thời gian vì thế này đã quá đủ để Văn Bình phản công thẳng lợi.

Chàng rún mình nhảy vọt, và khi lên đến ngang vai địch chàng tung hai chân ra, quét thành vòng tròn. Thoạt trông, lối đá hai chân này là thế «song phi hồ điệp» một trong 81 cước thế quen thuộc của võ lâm Trung quốc. Nhưng thật ra, thế đá song phi của Văn Bình là sự tổng hợp của nhiều cước pháp khác nhau, nó nhanh như võ Tàu, song nó lại mạnh như cú đá bay vòng cầu tuymiêu toliêu chadi, một trong 14 kiểu đá căn bản của Thái cực Đạo Đại Han.

Không hiểu hai ngọn cước của Văn Bình trúng đòn những đâu mà cả lộn 5 tên dằng dẳng sát khí đều rạp xuống. Lẽ ra Văn Bình đá bồi thêm nữa, nhưng chàng lại khoan thai hạ chân xuống vỉa hè. Tuy chàng dấn giầy da, và khối xương thịt của chàng nặng trên 70 kí, chàng vẫn gieo mình êm ru như thể để giầy được gấn lò so mềm và

lót bông gòn. Sự tấn thoái thần tốc của Văn Bình làm bọn địch hoang mang, đến khi chúng nhìn thấy chàng thì chàng đã ôm gọn cô gái nồn nã trong vòng tay.

Văn Bình ôm gọn cô gái không phải để dùng nàng làm lá chắn trước cuộc tấn công sắp tới của 5 tên khổng lồ Tinh báo Sở. Chàng ôm gọn nàng trong vòng tay là để... hôn nàng. Cách đó mấy phút đồng hồ, nàng hung hăng con bọ xít bao nhiêu thì giờ đây nàng mềm nhũn con chi chi bấy nhiêu. Đành rằng «cần tắc vô áy náy» Văn Bình đã khôn ngoan dùng một thế khóa nhu đạo tuyệt diệu giữ nàng áp vào ngực chàng, nhưng nàng cũng không đến nỗi là khóa sinh nhu đạo nhập môn, nếu nàng chưa có đủ bản lĩnh để gỡ thoát thì cũng có thể kêu cứu và vùng vẫy, vì lẽ dễ hiểu miệng nàng, và tay chân nàng hoàn toàn được tự do.

Trên thực tế, nàng lại im lìm. Không cựa quậy thì chớ, tay chân nàng còn tự ý trôi cứng vào người Văn Bình nữa. Và thay vì kêu cứu bọn đàn em hùng hổ, nàng chỉ thốt ra những tiếng ú ớ.

Một tên nóng mắt toan giăng kéo cô gái ra khỏi Văn Bình. Nhưng hẳn chưa kịp xô rờ đến lưng nàng thì Văn Bình đã chặt atemi giữa bắp

thịt tay. Hấn rú lên rồi loạng choạng.

Tên thứ hai lình ra sau lưng chàng, vẽ mặt hí hửng. Ánh đèn đường chiếu rõ cánh tay vạm vỡ của hắn đang vung lên. Tội nghiệp, hấn định lập công đầu, hấn không dè Văn Bình có biệt tài « nhìn thấy » sau lưng bằng cách nghe tiếng động, nên cánh tay hấn vừa phóng ra thì Văn Bình đã đá móc gót chân. Lối đá thật hậu này, dân trong làng võ đều biết là « câu liêm cước », song chỉ một số rất ít nắm vững được bí pháp. Hậu cước gồm 3 lối đá, lối câu liêm xử dụng gót chân nên khó trúng đích. Tuy vậy, Văn Bình vẫn đặt được gót chân vào ngay dạ dưới của địch. Hấn lăn chiêng xuống đất, miệng kêu hự hự.

Hạ xong 2 tên, Văn Bình buông thả cô gái nõn nà. Nàng đứng ngây người như lạc hồn. Ba tên còn lại tiếp tục nhìn chàng, mắt gườm gườm, nhưng không dám dính lấy người chàng như hồi nãy nữa. Có lẽ tài mọn song phi hổ điệp và câu liêm cước của Văn Bình đã làm chùng tỉnh mộng. Điệp viên Z-28 của Sở Mật Vụ không dè áp đảo như điệp viên Nicôn của C.I.A. Mỹ. Văn Bình đã giỏi quyền cước, lại còn giỏi cả môn thu phục giống cạp cái kiêu diễm nữa.

Văn Bình liếm mép ra vẻ còn thèm, nheo một

con mắt ra hiệu một cách ri rôm với cô gái nõn nà, đoạn thọc tay túi quần, quay lại chiếc Vôn.vagen đang đậu bên kia đường với đặc phái viên Nicôn ngồi đợi. Nicôn theo dõi cuộc so tài giữa Văn Bình và đám đông Tinh Bảo Sở, không bỏ sót một chi tiết. Trái thời sơn của một trong 5 tên đã đủ khiến Nicôn xúng vủng. Vậy mà trong loạng mắt Văn Bình đã khuất phục luôn cả 5 tên. Chàng đánh bại 5 tên hộ pháp mà như thể chàng đùa bỡn. Nicôn buột miệng :

— Thật đáng...

Hấn muốn nói « thật đáng đồng tiền bát gạo », song đã ngậm miệng kịp thời. Vì Văn Bình mở cửa, chui vào trong xe Vôn.vagen. Nicôn chột nhớ lại những lời căn dặn của ông Sĩ.mít, tổng giám đốc C.I.A. Ông Sĩ.mít mở cuốn sổ chi phiếu trước mặt, tay cầm bút chì Pát-kơ đưa lên đưa xuống, vẽ một con dè-rô trong không khí. Ông Sĩ.mít vẽ ít nhất là 6 vòng tròn. Cứ 6 con dè-rô đứng liền tù tì một hàng là một trăm vạn đô-la, một triệu đô-la. Đối với xứ sản xuất dầu hỏa như mức nước dưới giếng là Mỹ, một triệu đô-la đã là số tiền lớn, nước Mỹ cũng chỉ có 55.000 triệu phú (1), vậy mà

(1) đây là con số chính thức của năm 1963.